DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 3. | Katowice, dnia 19 lutego 1935 r. | Rok III.

TREŚĆ:

1. POCZTA:

poz. 43. Przesyłki listowe urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata.
poz. 44. Przesyłki listowe komendantów Związku Strzeleckiego jako pomocników i zastępców komendantów P. W.
poz. 45. Niedozwolony sposób opłacania przesyłek listowych.
poz. 46. Przesyłki „Reklamy Pocztowej".
poz. 47. L. O. P. P. Nadawanie paczek za ulgową opłatą.
poz. 48. Ustalenie stawek taryfowych za miejscowe zawiadomienia i wezwania płatnicze.
poz. 49. Postępowanie z należnościami celnemi za przesyłki zajęte przez sąd lub prokuratora.
poz. 50. Wysyłanie rękopisów literackich.
poz. 51. Kupony „Łącznika Pocztowego.
poz. 52. Sprzedaż cennika czasopism i wydawnictw perjodycznych na rok 1935.
poz. 53. Stwierdzanie tożsamości osoby na podstawie legitymacji dziennikarskiej.
poz. 54. Określenie przedsiębiorstw zarobkowych prowadzonych w większym rozmiarze.
poz. 55. Ostrożność przy wypłacie przekazów pocztowych.
poz. 56. Usterki popełniane przy wykonywaniu zleceń inkasowych.
poz. 57. Protestowanie weksli miejscowych.
poz. 58. Rozprowadzenie bilonu.
poz. 59. Sprzedaż znaczków pocztowych.
poz. 60. Przesyłanie znaczków pocztowych do ekspertyzy.
poz. 61. Obrót oszczędnościowy P. K. O.
poz. 62. Obrót czekowy P. K. O.
poz. 63. Blankiety nadawcze P. K. O.

2. TELEGRAF i TELEFON:

poz. 64. Zatrzymywanie telegramów.
poz. 65. Umieszczanie formułek grzecznościowych w telegramach — Rek —
poz. 66. Wyjaśnienie do taryfy telefonicznej.

3. ADMINISTRACJA:

poz. 67. Obsługa publiczności w dni jej większego napływu do urzędów pocztowo-telegraficznych.
poz. 68. Załatwianie zażaleń wnoszonych przez klientów.
poz. 69. Akcja akwizycyjna w urzędach.

4. OBWIESZCZENIA:

poz. 70. Poszukiwanie dłużników.

NAJLEPSZYM AKWIZYTOREM POCZTOWYM JEST DOBRZE OBSŁUŻONY KLIENT.

POCZTA.

43.

Przesyłki listowe urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata.

Władze i urzędy mogą przerzucać opłatę na instytucje i osoby prywatne, nie mogą zaś przerzucać opłat na władze i urzędy zamieszczone w spisie.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 12.II.1935 r. № PW 404/34/34 wyjaśnia się, że postanowienia o przerzucaniu na adresata uiszczenia opłaty pocztowej, zawarte w § 7 rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 18 poz. 74) mają zastosowanie tylko do przesyłek listowych, wysyłanych przez władze i urzędy, wymienione w § 2 ust. 1, lit. a) tego rozporządzenia, do instytucyj i osób prywatnych.

Za taką interpretacją powołanego wyżej przepisu przemawia zawarte w tym samym paragrafie postanowienie, że opłata, przerzucona na adresata, będzie od niego pobrana w pojedyńczej wysokości **normalnej opłaty taryfowej** dla danego rodzaju przesyłki. Gdyby bowiem przepis ten dopuszczał także możliwość przerzucania na adresata opłaty za przesyłki listowe, wysyłane do innych władz i urzędów, to niewątpliwie przewidywałby również i możliwość uiszczenia tej opłaty przez adresata zapomocą odpowiednich znaczków urzędowych.

Zgodnie z powyższem wyjaśnieniem urzędy pocztowe winny odmawiać przyjęcia przesyłek listowych z opłatą przerzuconą na adresata w wypadkach, gdy adresatem jest władza lub urząd, wymieniony w spisie, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów № 19 z 1934 r., poz. 88 i uzupełnieniach.

Przesyłki takie (a więc przesyłki listowe władz i urzędów państwowych lub samorządowych z opłatą przerzuconą na inną władzę lub urząd państwowy lub samorządowy), nadeszłe omyłkowo do urzędu należy doręczyć adresatowi, traktując je jak przesyłki, wysłane na wezwanie urzędowe (§ 2 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia z 22 lipca 1934 r. o urzędowych przesyłkach listowych).

№ PP 400 z dnia 15 lutego 1935 r.

44.

Przesyłki listowe komendantów Związku Strzeleckiego jako pomocników i zastępców komendantów P. W.

Komendanci Związku Strzeleckiego w sprawach w. f. i p. w. mogą nadawać przesyłki opłacone znaczkami urzędowemi. Komendanci lokalni Związku Strzeleckiego mogą nadawać przesyłki tylko „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku" do władz i urzędów w. f. i p. w.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 11. I. 1935 roku Nr. PW 401/e/66/34 oznajmia się, jak następuje:

Dla wyjaśnienia związku, zachodzącego między Okręgowemi Urzędami W. F. i P. W. oraz komendantami powiatowemi i rejonowemi P. W. z jednej strony, a Związkiem Strzeleckim z drugiej strony w zakresie prac państwowych organów W. F. i P. W. i Związku Strzeleckiego, Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych oznajmia, że komendanci Zw. Strz. wchodzą w skład poszczególnych władz i komend P. W. jako pomocnicy wzgl. zastępcy komendantów P. W. a mianowicie:

Komendant Główny Z. S. — jako pomocnik Dyrektora Państw. Urzędu W. F. i P. W.

Komendanci Okręgów i Podokręgów Z. S. wchodzą w skład Okręgowych Urzędów W. F. i P. W. jako inspektorzy W. F. i P. W.

Komendanci powiatów Z. S. wchodzą w skład Komend powiatowych P. W. jako stali zastępcy komendantów powiatowych P. W.

Komendanci zaś oddziałów lokalnych Z. S. wchodzą w skład kadry instruktorskiej P. W. w charakterze instruktorów kontraktowych, płatnych lub honorowych.

Korespondencja wymienionych wyżej komendantów i organów Z.S. w sprawach **wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego** winna być traktowana, jak urzędowa korespondencja komend i urzędów W. F. i P. W. podlegająca postanowieniom rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 448).

Korespondencja wymienionych wyżej komendantów Z. S. jako organów P. W. podlega **przy nadaniu** opłacie zapomocą znaczków dla urzędowych przesyłek listowych z wyjątkiem korespondencji komendantów oddziałów lokalnych Z. S. jako instruktorów P. W. do władz i urzędów W. F. i P. W. która to korespondencja winna być wysyłana w trybie § 2 ust. 1 lit. b. i ust. 2 oraz § 5 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych i winna być na stronie zewnętrznej opatrzona napisem „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku". Opłatę pocztową za tę korespondencję uiszcza przy odbiorze władza lub urząd W. F. i P. W. pod których adresem korespondencja ta nadeszła, a to zapomocą naklejania odpowiedniego znaczka urzędowego, w pocztowej książce odbiorczej lub na arkuszu doręczeń.

Zewnętrzne napisy na kopertach z korespondencją organów Z. S. w sprawach w. f. i p. w. i podpisy komendantów Z. S. na takiej korespondencji winny brzmieć:

a) Pomocnik Dyrektora P. U. W. F. i P. W.
Komendant Główny Z. S.

b) Inspektor W. F. i P. W. O. K. ....
Komendant .... (Podokr. Okr. Z. S.)

c) Z-ca Komendanta pow. P. W. w ....
Komendant powiatu .... Z. S.

d) Instruktor kontraktowy P. W.
Kompanijny Z. S. (wzgl. Komendant
Oddziału Z. S. ....)

Korespondencja Związku Strzeleckiego w sprawach wewnętrznych organizacji i innych, niezwiązanych z pracami w. f. i p. w. nie ma charakteru korespondencji urzędowej i podlega normalnym opłatom taryfowym.

Dla zapobieżenia ewentualnym nieprawidłowościom przy wysyłaniu urzędowych przesyłek listowych przez organa Związku Strzeleckiego winny urzędy i agencje pocztowe stosować postanowienia przewidziane w ust. 10 zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 września 1934 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 19 poz. 88).

Nr. PP 400 z dnia 21 stycznia 1935 r.

45.

Niedozwolony sposób opłacania przesyłek listowych.

Szkoły powszechne muszą opłacać swe przesyłki listowe przy nadaniu zwykłemi znaczkami i według normalnej taryfy, oraz nie mogą przerzucać opłaty na adresata.

Stwierdzono, że poszczególne szkoły powszechne usiłują nadawać swe przesyłki listowe za opłatą przerzuconą na adresatów, zaopatrując je napisem „sprawa urzędowa—opłatę uiści adresat“, zatem w sposób, określony w § 7 rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII.1933 r. o przesyłkach listowych, urzędowych, ogłoszonego w Dz. U. M. P. i T. № 18 z 1933 r. poz. 74.

Oznajmia się przeto, że do wysyłania urzędowych przesyłek listowych za opłata przerzuconą na adresatów są upoważnione tylko władze i urzędy państwowe, samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania, uprawnione do używania na podstawie wyżej przytoczonego rozporządzenia — specjalnych znaczków dla przesyłek urzędowych i wymienione w spisie, zawartym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów № 19 z 1934 r. poz. 88, oraz częściowo urzędy stanu cywilnego (zobacz Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 9 z 1934 r. poz. 73, wyjaśnienia do pkt. 3).

Ponieważ w spisie tym niema wymienionych szkół powszechnych, przeto one nie mogą używać znaczków urzędowych, a temsamem korzystać z prawa przerzucania opłaty na adresatów, lecz muszą wszystkie swe przesyłki listowe — oprócz wysyłanych „na wezwanie urzędowe“, lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku“ — opłacać przy nadaniu zwykłemi znaczkami według normalnych stawek taryfowych.

№ PP 40 z dnia 30 stycznia 1935 r.

46.

Przesyłki „Reklamy Pocztowej“.

Druki adresowe i bezadresowe nadawane przez „Rep“ mają być oznaczone tym znakiem i skrótem „Opł. uiszcz. got. zarz. Min. P. i T. Nr. PW 820/31/35“.

W związku z wątpliwościami, jakie powstały w niektórych urzędach pocztowych w sprawie oznaczania przesyłek nadawanych przez „Reklamę Pocztową“ za ulgową opłatą Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia co następuje:

Druki adresowe i bezadresowe, nadawane przez „Reklamę Pocztową“ i jej przedstawicieli za opłatą ulgową w myśl zarządzenia Ministerstwa P. i T. z dnia 31 sierpnia 1934 r. № GMO 620 muszą być opatrzone na stronie adresowej znakiem rozpoznawczym „Rep“, dotychczas przez „Reklamę Pocztową“ używanym, z tą różnicą, że znak ten winien zawierać napis „Opł. uiszcz. got. zarz. M. P. i T. № PW 820/31/35“. Inne napisy, dotyczące wysokości uiszczonej opłaty nie są potrzebne. Druki te winny być tak, jak dotychczas, nadawane za książką nadawczą.

Przedstawiciele „Reklamy Pocztowej“ są następujący:

1) Kazimierz Dumnicki, Łódź, ul. Kilińskiego 63,

2) Wiliam Safir, Katowice, Rynek 11.

3) Róża Kirschówna, Kraków ul. Jana 2.

№ PP 771 z dnia 15 lutego 1935 r.

47.

L. O. P. P. Nadawanie paczek za ulgową opłatą.

Znosi się wymóg nadawania paczek przez L. O. P. P. najmniej 20 sztuk naraz.

Wślad za zarządzeniem (Dz. Zarządzeń Dyrekcji № 11/34 poz. 88) w sprawie ulg dla

L. O. P. P. wyjaśnia się, na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 13. II. 1935 r. № PW 601/21/35, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów zniosło warunek dla ulgowej opłaty od paczek wysyłanych przez L. O. P. P. zakomunikowany urzędom tutejszego okręgu w okólniku Dyrekcji № 35/232 z 1930 r. — nakładający obowiązek nadawania najmniej 20 sztuk tych paczek jednorazowo i zezwoliło Zarządowi Głównemu L. O. P. P. i jego placówkom przesyłać paczki za tą ulgową opłatą w dowolnej ilości.

№ PP 410 z dnia 15 lutego 1935 r.

48.

Ustalenie stawek taryfowych za miejscowe zawiadomienia i wezwania płatnicze.

Nowe stawki taryfowe dla miejscowych zawiadomień i wezwań płatniczych ogłoszone w Dz. Taryf. № 2 z 1935 r. obowiązują od 1.III 1935 r. Kontrolowanie treści tych przesyłek uskuteczniać analogicznie jak przy drukach.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 29.I 1935 r. № PW 820/3 zawiadamia się, jak następuje:

Rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23 stycznia 1935 r. w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej (Dz. Taryf. № 2 z 1935 r. poz. 2) które obowiązywać będzie z dniem 1 marca b. r. zostały ustalone dla niektórych miejscowych przesyłek listowych następujące stawki taryfowe:

1) dla kartek pocztowych z zawiadomieniami o płatności weksli, wezwaniami do zapłaty bieżących i zaległych należności, upomnienia o zapłatę, oraz z zawiadomieniami o przesłaniu wniosków do egzekucji . . . . . . 5 gr.
2) dla listów otwartych z zawartością wyłącznie niemotywowanych zawiadomień o wymiarze składek, wezwań lub nakazów płatniczych z ewentualnie dołączonemi do nich blankietami nadawczemi P. K. O.
   do wagi 20 gramów . . . . 10 gr.
   ponad 20 do 250 gramów . . 20 „

Wobec tego poleca się urzędom (agencjom), aby z dniem 1 marca b. r. powyższe przesyłki miejscowe, opłacone według tych stawek przyjmowały do doręczenia bez żadnych przeszkód.

Kontrolowanie treści wymienionych wyżej przesyłek winny urzędy pocztowe uskuteczniać analogicznie jak przy drukach.

Zauważa się, iż wymienione pod 2) zawiadomienia o wymiarze składek, wezwania lub nakazy płatnicze z ewentualnie dołączonemi do nich blankietami nadawczemi P.K.O. mogą być przyjmowane do doręczenia bez kopert, jeżeli są zaadresowane i odpowiednio złożone.

№ PP 40 z dnia 4 lutego 1935 r.

49.

Postępowanie z należnościami celnemi za przesyłki zajęte przez sąd lub prokuratora.

Należności celne za przesyłki zajęte przez sąd lub prokuratora winny być odpisywane.

Urząd Celny w Stołpcach zgodnie z decyzją Dyrekcji Ceł w Warszawie odmówił odpisania cła w łącznej kwocie 4.55 zł. za przesyłki pocztowe z Mińska, zajęte przez Prokuratora Sądu Okręgowego VI rewiru w Białymstoku.

Wymieniona Dyrekcja była zdania, że odpisanie należności celnych może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu tymczasowej konfiskaty przez Sąd.

Na skutek interwencji Ministerstwa Poczt i Telegrafów wyjaśniło Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 17 stycznia 1935 r. № D. IV 35820 I/34, że w wypadkach zajęcia przesyłek pocztowych przez Sąd lub Prokuratora, sprawa pobrania przypadających od tych przesyłek należności celnych musi pozostać otwartą aż do czasu rozstrzygnięcia przez Sąd odnośnej sprawy karnej, wzgl. wydania postanowienia sądowego w przedmiocie zajętej przesyłki.

Wobec powyższego oznajmia się w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PZ 321 z dnia 6.II 1935 r., że należności celne obliczone od przesyłek pocztowych, zajętych przez Sąd lub Prokuratora winny być odpisywane.

№ PP 50 z dnia 11 lutego 1935 r.

50.

Wysyłanie rękopisów literackich.

Rękopisy literackie stanowiące załączniki do korekty druku mogą być wysyłane jako druki, rękopisy literackie wysyłane oddzielnie mogą być wysyłane jako papiery handlowe.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 26.I 1935 r. № PW

104/150 wyjaśnia się, że obowiązujące przepisy pocztowe odróżniają dwa wypadki przesyłania rękopisów literackich:

1) gdy rękopisy literackie stanowią załączniki do korekty druku,
2) gdy rękopisy literackie wysyłane są oddzielnie.

W pierwszym wypadku przesyłka podlega opłacie według taryfy dla druków, na podstawie postanowień § 74 i 78 pkt. 1 ordynacji pocztowej, w drugim wypadku — według taryfy dla papierów handlowych, na podstawie postanowień § 86 ordynacji pocztowej.

№ PP 10 z dnia 30 stycznia 1935 r.

51.

Kupony „Łącznika Pocztowego".

Kupony „Łącznika Pocztowego" z słownemi rozwiązaniami konkursowemi wysyłane do Administracji „Łącznika" mogą być wysyłane za opłatą dla druków.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23. I 1935 roku Nr. PW 104/12 wyjaśnia się, jak następuje:

Chcąc umożliwić Administracji „Łącznika Pocztowego" organizowanie konkursów, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało zarządzenie urzędowi pocztowemu Warszawa 1, aby w razie nadejścia pod adresem Administracji „Łącznika Pocztowego" przesyłek ze słownemi rozwiązaniami konkursowemi, nieprawidłowo opłaconemi przy nadaniu według taryfy dla druków, nie obciążał dopłatą dla listów.

W związku z powyższem poleca się urzędom (agencjom) nie kwestjonować wymienionych przesyłek przy nadaniu, gdy przesyłki te ofrankowane będą przez nadawcę według taryfy dla druków.

Tę wyjątkową ulgę Ministerstwo Poczt i Telegrafów przyznaje jedynie z tego powodu, że Wydawnictwo „Łącznika Pocztowego" i jego cele są ściśle związane z działalnością Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Nr. PP 40 z dnia 30 stycznia 1935 r.

52.

Sprzedaż cennika czasopism i wydawnictw perjodycznych na rok 1935.

Należy wywiesić ogłoszenie o sprzedaży. Zapotrzebowania zgłaszać do Kancelarji Głównej Dyrekcji Okr. P. i T.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów umieszczonego w Dz. Urz. Ministerstwa Poczt i Telegrafów № 24 z 1934 r. str. 510 poleca się natychmiast wywiesić w poczekalni następujące ogłoszenie:

„Cennik czasopism i wydawnictw perjodycznych na rok 1935" w cenie 2,— zł oraz „Uzupełnienie № 1" do wymienionego „Cennika" w cenie 15 gr. jest do nabycia w Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach. Zamówienia można uskuteczniać za pośrednictwem tutejszego urzędu".

W przypadku zgłoszenia w tamtejszym urzędzie zamówienia na przedmiotowy „Cennik", urząd zgłosi natychmiast pisemnie lub telefonicznie zapotrzebowanie w Kancelarji Głównej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

Gotówkę otrzymaną ze sprzedaży „Cennika" urząd wpłaci na konto P. K. O. tutejszej Dyrekcji № 300516 z powołaniem się na tytuł wpłaty.

№ A. O. 105 z dnia 8 stycznia 1935 r.

53.

Stwierdzanie tożsamości osoby na podstawie legitymacji dziennikarskiej.

Legitymacje dziennikarskie wydane przez krajowe Syndykaty Dziennikarzy należy uważać za dostateczną legitymację stwierdzającą tożsamość osoby.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 1.II.1935 r. № PW 302/2/34 zawiadamia się, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządziło, by legitymacje dziennikarskie, wydane przez krajowe Syndykaty Dziennikarzy dla swych członków, opatrzone uwierzytelnioną przez dany Syndykat fotografją właściciela i jego podpisem, oraz zawierające nazwę Syndykatu, liczbę czynności, miejsce i datę wystawienia, tudzież odcisk pieczęci firmowej Syndykatu i podpis jego kierownika, były przez urzędy i agencje pocztowe uważane za dostateczną legitymację, stwierdzającą tożsamość osoby ich właściciela — narówni z dowodami osobistemi, wystawionemi przez władze i urzędy państwowe lub samorządowe (§ 244 ordynacji pocztowej).

№ PP 70 z dnia 6 lutego 1935 r.

54.

Określenie przedsiębiorstw zarobkowych prowadzonych w większym rozmiarze.

Jakie przedsiębiorstwa zarobkowe należy uważać za prowadzone w większym rozmiarze, zapodaje niżej przytoczone rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

Po myśli art. 4 § 1 kodeksu handlowego, ogłoszonego w Dz. U. R. P. № 82 z 1933 r. poz. 600 kupiec, który prowadzi przedsiębiorstwa zarobkowe w większym rozmiarze jest kupcem rejestrowanym.

Ponieważ sprawa ta jest ważną dla urzędów pocztowych, a w szczególności który z kupców prowadzący przedsiębiorstwo zarobkowe obowiązany jest uzyskać spis do rejestru handlowego, a ponadto zachodzą wątpliwości, jakie przedsiębiorstwo należy uważać za przedsiębiortswo zarobkowe w większym rozmiarze, przeto dla uniknięcia wątpliwości przytacza się w całości rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2.VII 1934 r. (Dz. U. R. P. № 60 z 1934 r. poz. 515), które reguluje tą sprawę:

515.

„Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu:
z dnia 2 lipca 1934 r.
wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości, oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw prowadzonych w większym rozmiarze.

Na podstawie art. 4 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. № 57 poz. 502), zarządza się co następuje:

§ 1.

Za przedsiębiorstwa zarobkowe, prowadzone w większym rozmiarze uważa się:

a) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. № 17 poz. 110), zostały zaliczone do przedsiębiorstw handlowych, kategorji I, oraz te z przedsiębiorstw zarobkowych, zaliczonych w myśl rzeczonej ustawy do przedsiębiorstw handlowych kategorji II, których obrót, ustalony ostatniem prawomocnem orzeczeniem władzy skarbowej przewyższa kwotę 100.000 złotych w stosunku rocznym:

b) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaliczone zostały do przedsiębiorstw przemysłowych kategoryj I-V, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnem — do przedsiębiorstw przemysłowych kategoryj I-V, jeżeli te przedsiębiorstwa uboczne przerabiają ponad 50% produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela przedsiębiorstwa, co powinno być stwierdzone przez właściwą izbę rolniczą za rok gospodarczy, poprzedzający zgłoszenie do rejestru handlowego,

c) wszystkie przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategoryj VI-VIII, jeżeli kupcy je prowadzący, posiadają zakłady sprzedaży artykułów własnej produkcji, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategoryj I i II przedsiębiorstw handlowych lub kart rejestracyjnych.

§ 2.

Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe z powodu zwolnienia od podatku przemysłowego nie jest zaliczone do żadnej kategorji uważa się je za należące do tej kategorji, do której byłoby zaliczone gdyby podlegało temu podatkowi.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu
(—) H. FLOYAR-RAJCHMAN"

№ PP. 70 z dnia 14 lutego 1935 r.

55.

Ostrożność przy wypłacie przekazów pocztowych.

Przekazy pocztowe od 200 zł. włącznie wzwyż należy przesyłać w poleconych listach przekazowych.

W ślad za zarządzeniem telegraficznem z dnia 12. II. 1935 r. № PK 200 — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zarządza na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Tele-

grafów № PW 110/5 z dnia 12. II. 1935 r. co następuje:

1) Przywraca się moc obowiązującą zarządzenia z dnia 17 listopada 1926 r. № 4986/VI (Dz. Urz. № 43 poz. 106) w sprawie przekazów pocztowych od 200 zł. włącznie wzwyż.
2) Równocześnie znosi się zarządzenie z dnia 30-go października 1931 roku № 3657/8 (Dz. Urz. № 19, poz. 143).
3) Listonosze doręczający przekazy pocztowe winni w zasadzie znać odbiorców zamieszkałych w ich rejonach doręczeń.
4) Gdy w rejonie doręczeń zamieszka nowy odbiorca doręczyciel winien się bliżej nim zainteresować, a spostrzegłszy, że nadchodzą pod jego adresem przekazy pocztowe w krótkich odstępach czasu np. dzień po dniu po 1, 2 lub więcej przekazów, winien wstrzymać wypłatę i donieść o swoich spostrzeżeniach naczelnikowi urzędu.
5) Naczelnik urzędu (agent) obowiązany jest zarządzić sprawdzenie wpłaty wstrzymanych przekazów w drodze wywiadu z urzędem nadawczym.
6) Przypomina się o zakazie przyjmowania przez doręczycieli napiwków. Zdarzają się bowiem wypadki, że odbiorcy zwłaszcza fałszywych przekazów pocztowych usiłują uśpić czujność doręczyciela przez zaofiarowanie mu większych napiwków, co zamiast zaostrzać ostrożność doręczyciela, budzi do adresata tem większe zaufanie tak, że doręczyciel wypłaca pieniądze wbrew przepisom nawet poza miejscem wskazanem w adresie. Postępowanie takie dowodzi nieuczciwości doręczyciela.
7) Naczelników urzędów, agentów i doręczycieli przestrzega się, że w razie wypłaty fałszywych przekazów wskutek zaniedbania określonych w niniejszem zarządzeniu obowiązków będą pociągani do odpowiedzialności materjalnej i służbowej.
8) Powyższe podaje się do wiadomości urzędom i agencjom oraz zarządza, aby ich kierownictwa urządziły specjalne odprawy celem zapoznania swych pracowników z treścią niniejszego zarządzenia, które winni urzędnicy i doręczyciele przyjąć do wiadomości za pisemnem potwierdzeniem.

O odbyciu odprawy i pouczeniu personelu doniosą urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne Dyrekcji w terminie do dn. 25.II br. P.P. Naczelnicy urzędów p. t. i Agenci winni nadto urządzać perjodyczne odprawy o stosowaniu środków ostrożności przy wypłacie przekazów, przyczem należy bezustannie przypominać personelowi wydane w tym kierunku zarządzenia.

№ PK 200 z dnia 14 lutego 1935 r.

56.

Usterki popełniane przy wykonywaniu zleceń inkasowych.

Przy przedstawianiu zleceń inkasowych do zapłaty należy stosować się do obowiązujących przepisów celem zlikwidowania niedomagań w tym dziale służby.

Wedle reskryptu № PW 122/48 z dnia 26.I 1935 r. Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło popełnianie przez urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przy załatwianiu zleceń inkasowych następujących usterek: urzędy—

1) nie doręczają blankietu nadawczego P. K. O., bądź wezwania;
2) nie wytłaczają datownika na potwierdzeniu wezwania, bądz na samem wezwaniu;
3) nie dotrzymują przewidzianego dla zleceń inkasowych terminu podjęcia;
4) zwracają zlecenia bez żadnej adnotacji;
5) zwracają potwierdzenie odbioru wezwania bez zleceń inkasowych.

W związku z powyższem przypomina się urzędom zarządzenie ogłoszone w Dz. Zarz. D. Okr. P. i T. № 13/1934 poz. 114 i wzywa do ścisłego stosowania się pracowników pocztowych do zarządzeń w sprawie zleceń inkasowych, celem zlikwidowania usterek i niedomagań w tym dziale służby, który — gdy będzie wykonywany ku zupełnemu zadowoleniu klientów — przyniesie znaczne dochody naszemu przedsiębiorstwu.

№ PK 400 z dnia 4 lutego 1935 r.

57.

Protestowanie weksli miejscowych.

Urzędy p. t. w miejscowościach gdzie jest więcej urzędów ze służbą oddawczą, mogą przyjmować weksle do zaprotestowania także w okręgach doręczeń innych urzędów p. t.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 121/10 z dnia

6. II. 1935 r. — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów oznajmia, że według postanowień art. 37 prawa wekslowego (Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. z roku 1924, № 46, poz. 193) zapłaty wekslu można domagać się w dniu jego płatności lub w jednym z dwuch następnych dni powszednich.

Zgodnie z temi postanowieniami, zawartemi w § 1 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1. X. 1934 r. w sprawie przyjmowania weksli miejscowych do protestu (Dz. Urz. M. P. i T. № 21 poz. 93), banki i inne instytucje finansowe, zajmujące się inkasem weksli mogą oddać je urzędowi pocztowemu do zaprotestowania w drugim lub ostatnim dniu, w którym zapłaty można się domagać, wskutek tego dosyłanie weksli, przyjętych do zaprotestowania, z jednego do drugiego urzędu w tej samej miejscowości uniemożliwiłoby zaprotestowanie ich w terminie prawem wekslowem przewidzianym.

Z tych względów weksle miejscowe zasadniczo winny być oddane do zaprotestowania temu urzędowi pocztowemu, w którego okręgu doręczeń dłużnik zamieszkuje.

W celu jednak zapewnienia bankom i innym instytucjom finansowym, zajmującym się inkasem weksli jaknajdalej idących udogodnień, oraz z uwagi na znaczne dochody z protestu, Dyrekcja zarządza, aby w tych miejscowościach, gdzie jest więcej urzędów pocztowych ze służbą oddawczą, urzędy te przyjmowały do zaprotestowania nietylko weksle, płatne we własnym okręgu doręczeń, lecz także płatne w okręgach doręczeń innych urzędów pocztowych w tej samej miejscowości i dokonywały protestu przez własne organa pocztowe bez potrzeby dosyłania.

W związku z powyższem zarządza się, by **wszystkie** urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne znajdujące się w tej samej miejscowości (Katowice, Chorzów, Świętochłowice, Rybnik, Radlin, Bielsko, Zebrzydowice), przyjmowały weksle miejscowe do zaprotestowania także płatne w okręgach doręczeń innych urzędów (agencyj) pocztowo-telegraficznych w tej samej miejscowości, jeżeli weksle nadano w 1-szym i 2-gim dniu względnie też 3-cim dniu wymagalności zapłaty — tak rychło, by mogły być dosłane najbliższą odprawą do właściwego urzędu w tej samej miejscowości do zaprotestowania w terminie przewidzianym prawem wekslowem.

Weksle miejscowe płatne w okręgach doręczeń innych urzędów (agencyj) pocztowo-telegraficznych w tej samej miejscowości — nadawane w trzecim dniu wymagalności zapłaty — gdy nie będą mogły być dosłane do właściwego urzędu w tej samej miejscowości do zaprotestowania w terminie prawem wekslowem przewidzianym — będą przyjmowały i protestowały przez własne organa tylko następujące urzędy pocztowe:

Katowice 1 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Katowice 2 i Katowice 4.

Katowice 2 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Katowice 1 i Katowice 3.

Katowice 3 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Katowice 2.

Katowice 4 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Katowice 1 i Katowice 5.

Katowice 5 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Katowice 4.

Chorzów 1 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Chorzów 3.

Chorzów 3 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Chorzów 1.

Świętochłowice 1 weksle płatne w okr. doręczeń ag. pt. Świętochłowice 2.

Świętochłowice 2 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Świętochłowice 1.

Rybnik 1 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Rybnik 2.

Rybnik 2 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Rybnik 1.

Bielsko 1 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Bielsko 2.

Bielsko 2 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Bielsko 1.

Zebrzydowice 1 weksle płatne w okr. doręczeń upt. Zebrzydowice 2.

Zebrzydowice 2 weksle płatne w okr. doręczeń ag. pt. Zebrzydowice 1.

Weksle miejscowe płatne w innym urzędzie pocztowo-telegraficznym w tej samej miejscowości mogą być przyjmowane do zaprotestowania tylko do godziny 17-tej.

№ PK 40 z dnia 14 lutego 1935 r.

58.

Rozprowadzenie bilonu.

Doręczycielom należy na wypłaty dawać bilon w takiej ilości, aby ich nie obciążał i nie utrudniał im warunków pracy.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № GMO 302 z dnia 19. I.

1935 r. w sprawie umożliwienia z jednej strony rozprowadzania bilonu, z drugiej zaś zmniejszenia obciążenia doręczycieli pieniężnych oraz zapewnienie im odpowiednich warunków pracy i bezpieczeństwa, zarządza się co następuje:

Gotówka w granicach koniecznego zapasu stanu kasy powinna być pozostawiana w urzędach i agencjach pocztowo-telegraficznych wyłącznie w bilonie, jeśli nie przekracza sumy 1.000 złotych.

Wypłaty dokonywane adresatom w urzędzie powinny być również zasadniczo uskutecznione w bilonie.

Doręczycielom na wypłaty zaopatrzeń emerytalnych i przekazów pieniężnych powinien urząd dawać bilon w takiej ilości, aby nie utrudniał on pracy doręczycielom.

Ilość wydawanego bilonu doręczycielom zależeć powinna od drogi, jaką doręczyciel ma przebyć z bilonem, zatem im ta odległość od urzędu będzie mniejsza, doręczyciel może mieć większą ilość bilonu, od ogólnej wagi przesyłek, które ma doręczyciel doręczyć, wreszcie, czy w jego rejonie znajdują się domy o większej liczbie pięter, na które ma wejść doręczyciel.

Z uwagi na odmienność warunków pracy doręczycieli w każdej miejscowości, wykonanie tych zaleceń powierza się pp. naczelnikom urzędów, którzy będą mogli każdorazowo regulować sprawę obciążenia doręczycieli bilonem.

№ PK 18 z dnia 26 stycznia 1935 r.

59.

Sprzedaż znaczków pocztowych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 711/9 z dnia 6. II. 1935 r. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów oznajmia, że od sprzedawców znaczków pocztowych nie należy wymagać bezwzględnie posiadania tablic z napisem „Sprzedaż znaczków pocztowych". Mimo nieposiadania tej tablicy sprzedawca może trudnić się sprzedażą znaczków za prowizją.

№ PK 14 z dnia 8 lutego 1935 r.

60.

Przesyłanie znaczków pocztowych do ekspertyzy.

Znaczki pocztowe należy przesyłać do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów celem zarządzenia ekspertyzy.

Wedle reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 710/4 z dnia 21. I. 1935 r. niektóre urzędy i agencje pocztowe przesyłają znaczki pocztowe do ekspertyzy wprost do Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego w Warszawie, z pominięciem przełożonej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

W związku z powyższem przypomina się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym zarządzenie Dyrekcji № 265 z roku 1932, według którego znaczki podejrzane należy przesyłać do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, która w myśl przepisów wykonawczych do § 25 ordynacji pocztowej — tom II. P. 3 — może zarządzić ekspertyzę.

№ PK 13 z dnia 26 stycznia 1935 r.

61.

Obrót oszczędnościowy P.K.O.

O skradzeniu, zagubieniu lub zniszczeniu książeczki wkładkowej P. K. O. nie należy zawiadamiać Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów. Wydawanie ostrzegawczych okólników telegraficznych będzie również zaniechane.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK 159 z dnia 6. II. 1935 r. oznajmia się co następuje:

W celu unormowania trybu postępowania przy załatwianiu przez urzędy pocztowe zgłoszeń właścicieli książeczek wkładkowych P. K. O. o zagubieniu, wzgl. skradzeniu lub zniszczeniu książeczki, zarządza się co następuje:

1) W wypadkach zgłoszenia zagubienia książeczki wkładkowej P. K. O., mają urzędy (agencje) pocztowe zastosować się ściśle i wyłącznie do instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych jako zbiornic P.K.O., która w rozdz. VII, p. 1. i 2, zawiera postanowienia wyraźnie regulujące sprawę zagubienia i amortyzacji książeczek wkładkowych.

W myśl powyższych postanowień należy zgłoszenie o zagubieniu (skradzeniu wzgl. zniszczeniu) książeczki wkładkowej przyjąć od właściciela książeczki na właściwym druku № 26 „zawiadomienie o zaginięciu książeczki wkładkowej", który następnie ma być przesłany do Centrali Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie drogą pocztową.

2) Zgłaszanie przez urzędy pocztowe faktu zagubienia, skradzenia lub zniszczenia książeczek wkładkowych Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów należy zaniechać, ponieważ nie

jest to przewidziane wspomnianą wyżej instrukcją.

Wydawanie ostrzegawczych okólników telegraficznych będzie również zaniechane.

Wyjątek stanowią wypadki, w których Pocztowa Kasa Oszczędności skonstatowała fakt fałszerstwa książeczki i fakt ten podała do wiadomości Dyrekcji Okr. Poczt i Telegrafów celem zastrzeżenia sfałszowanej książeczki okólnikiem Dyrekcji, w jej okręgu.

№ PK 30 z dnia 8 lutego 1935 r.

62.

Obrót czekowy P. K. O.

Zaświadczenia dołączone do przekazów czekowych P. K. O. z konta № 17700 winny być opłacone znaczkiem opłaty 25 gr.

Pocztowa Kasa Oszczędności dołącza do przekazów czekowych z konta № 17700 zaświadczenia według następującego wzoru:

№............ Konto Nr. 17700

P. K. O. Warszawa

Biuro Zagraniczne

Zaświadczenie

Kwotę zł. .... **gr.** .... **na zlecenie**

Reichsknappschaft Bln Wilmersderf powstałą z przeliczenia mk. niem. (R.M.) Kurs .... po potrąceniu prowizji gr. otrzymałem(am) dnia .... 193 ...... r.

(datownik) Podpis rentobiorcy

Uwagi: Niniejsze zaświadczenie należy wraz z przekazem przesłać do P. K. O. w Warszawie przy wykazie dziennym.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № P. W. 761/3 z dnia 12. II. 1935 — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zarządza, by urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne tego rodzaju zaświadczenia traktowały jako zwrotne poświadczenie wypłaty, które winny być opłacane znaczkiem opłaty wartości 25 gr.

W wypadku nieopłacenia takiego zwrotnego poświadczenia należy je zwrócić P.K.O. bez wykonania.

№ PK 30 z dnia 14 lutego 1935 r.

63.

Blankiety nadawcze P.K.O.

Wprowadzenie do obiegu nowych blankietów nadawczych P.K.O. nie będzie ogłaszane w Dz. Urz. M. P. i T.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK 159 z dnia 5. II. 1935 r. podaje się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym do wiadomości i ścisłego przestrzegania co następuje:

Z uwagi na to, że blankiety nadawcze P. K. O. zwykłe i skarbowe są drukiem znormalizowanym, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zaprzestaje dalszego ogłaszania w formie okólników umieszczanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa wprowadzenia do obiegu pocztowego tych nowych blankietów nadawczych, które pod względem formatu, koloru i układu nie różnią się zasadniczo od znajdujących się w użytku blankietów nadawczych P. K. O. W danej sprawie obowiązywać będą odtąd następujące zasady:

1) wszystkie blankiety nadawcze wydawane przez Pocztową Kasę Oszczędności są ważne w obrocie pocztowym dla przyjmowania wpłat przez urzędy i agencje pocztowe,
2) urzędy pocztowe odpowiadają za przyjętą wpłatę i zapisanie jej do wykazu dziennego,
3) urzędy pocztowe sprawdzają zwykłe blankiety nadawcze tylko odnośnie zgodności sumy, numeru i ewentualnie nazwy konta na wszystkich trzech odcinkach oraz wysokości opłaty manipulacyjnej P.K.O.
4) nowe typy blankietów nadawczych, a w szczególności blankietów, któreby przy zachowaniu istniejących przepisów o opłatach manipulacyjnych inaczej regulowały sprawę tych opłat, oraz blankiety nadawcze odbiegające od będących już w użyciu wzorów, będą uprzednio każdorazowo potwierdzane przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

№ PK 30 z dnia 7 lutego 1935 r.

DBAJ O ROZWÓJ RADJOFONJI, BO TO CZYNNIK OŚWIATY DLA OGÓŁU, A DLA NAS ŹRÓDŁO DOCHODU.

TELEGRAF i TELEFON.

64.

Zatrzymanie telegramów.

W wypadku zatrzymania depeszy o treści politycznej bezzwłocznie donieść Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 7.II br. № GMO. 118 zarządza się co następuje:

Wobec zaszłych wypadków zatrzymywania depesz, które wedle opinji władz politycznych nie powinny być zatrzymane, poleca się urzędom w wypadku zatrzymania depeszy o treści politycznej niezwłocznie zawiadomić o tem Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów, która odwrotnie udzieli odpowiedzi, czy należy zastosować postanowienia art. 26 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, art. 51 Regulaminu Telegraficznego do tej Konwencji i § 14 ordynacji telegraficznej, przewidujących możliwość wstrzymania przesyłki każdego telegramu prywatnego, którego treść sprzeciwia się prawu, porządkowi publicznemu, bezpieczeństwa Państwa lub zasadom moralności i dobrym obyczajom.

№ TE. 1062 z dnia 14 lutego.

65.

Umieszczenie formułek grzecznościowych w telegramach — Rek —

W okresie przedświątecznym i świątecznym dopuszcza się telegramy — Rek — z treścią zawierającą krótkie formułki życzeń świątecznych.

W związku z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 18 stycznia b. r. Nr. TE 3002 w sprawie redagowania telegramów — Rek — tut. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że redagowanie telegramu Rek pozostawia się nadawcy dowolne, byleby tylko sama treść telegramu posiadała wyraźny charakter reklamy, a nie miała charakteru korespondencji prywatnej.

Równocześnie wyjaśnia się, że z punktu widzenia wymagań stawianych zawodom wolnym, przez uznane zwyczajowo zasady grzeczności kupieckiej, obowiązującej w obrocie handlowym, jednym ze współczynników reklamy w okresach przedświątecznych i świątecznych jest umieszczenie przez nadawców telegramów — Rek — krótkiej formułki życzeń świątecznych, które nie posiadają charakteru korespondencji prywatnej, a tylko użyte są w celu nawiązania stosunków handlowych w związku z treścią samej reklamy. Wobec tego poleca się Urzędom i Agencjom pocztowo-telegraficznym aby nie kwestjonowały tego rodzaju telegramów — Rek — nadawanych w okresach przedświątecznych i świątecznych.

Nr. TE 209 z dnia 23 stycznia 1935 r.

66.

Wyjaśnienie do taryfy telefonicznej.

Opłatę za reklamację rozmów telefonicznych pobiera się tylko przy pisemnych odpowiedziach, względnie, gdy sprawa nie może być załatwiona drogą udzielenia bezpośrednio klientowi wyjaśnień ustnych.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15 grudnia 1934 r. Nr. TE 2014 — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że opłatę podaną w poz. 24 punkt 1 taryfy telefonicznej (Dziennik Taryf nr. 14/34 z dnia 31. XII. 34 r.) należy pobierać przy zachowaniu postanowień punktów 3 i 4 w następujących wypadkach:

a) gdy reklamacje lub żądanie informacji ogłoszone zostały pisemnie lub ustnie w urzędzie i odpowiedź urząd podaje zainteresowanemu pisemnie,
b) gdy sprawa nie może być załatwiona drogą udzielenia bezpośrednio klientowi wyjaśnień ustnych w wypadku zgłoszenia się tegoż osobiście w urzędzie lub telefonicznie, gdyż wymaga przeprowadzenia uprzednio korespondencji z urzędami zainteresowanemi, dłuższego badania dokumentów lub dochodzeń.

Nie należy natomiast pobierać od abonentów żadnych opłat za informacje udzielone abonentom telefonicznie, n. p. ile wynosi opłata za przeprowadzoną rozmowę międzymiastową lub za rozmowę w pewnej relacji, którą abonent zamierza zgłosić i t. p., tak jak nie pobiera się opłat za informacje udzielane abonentom co do czasu wykonania zgłoszonej rozmowy, kolejności tejże, zmiany zgłoszenia, ustalenia numeru telefonu abonenta wzywanego lub nazwiska w wypadku, gdy w tym celu nie zajmowano przewodu międzymiastowego.

Nr. TE 209 z dnia 23 stycznia 1935 r.

ADMINISTRACJA.

67.

Obsługa publiczności w dni jej większego napływu do urzędów pocztowo - telegraf.

W dniach silnego napływu publiczności do urzędów należy obsłużyć ją bezzwłocznie, otwierając okienka rezerwowe, obsługiwane własnym personelem, a tylko wyjątkowo siłami kontraktowemi, specjalnie na ten czas przyjmowanemi.

Jak wynika ze spostrzeżeń inspektorów Ministerstwa Poczt i Telegrafów, z artykułów ukazujących się w prasie i wnoszonych na piśmie zażaleń, obsługa publiczności w pierwszych dniach miesiąca nie stoi jeszcze w poszczególnych placówkach p. t. na wysokości zadania.

W pierwszych dniach miesiąca (1, 2, 3), kiedy publiczność masowo korzysta z usług poczty, tworzą się przy okienkach, zwłaszcza kasowych, ogonki, co powoduje narzekania ze strony klientów, godzące w sprawność poczty. Narzekania te są uzasadnione zwłaszcza wówczas, gdy publiczność widzi, że mimo większego napływu interesantów nie wszystkie okienka są czynne i że personel nie reaguje w sposób pozytywny na większy napływ klientów.

Objawy te, jako godzące w interes państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" muszą być zwalczane i powinny być usunięte w sposób następujący:

1) w pierwszych dniach miesiąca i w dnie większego napływu publiczności do urzędów, powinny być czynne i dostępne dla publiczności wszystkie okienka,

2) kierownictwo urzędu bądź organa kontrolne urzędu winny interesować się więcej obsługą publiczności w momentach większego napływu i dopomagać w sprawnem jej obsługiwaniu,

3) w pierwszych dniach do służby przy okienkach należy w danym razie powołać wszystkich pracowników urzędu, nietylko stale zatrudnionych przy okienkach, ale i tych, którzy zatrudnieni są w służbie administracyjnej t. j. w kierownictwie urzędu, administracji i kontroli.

Z tych pracowników powinna się rekrutować rezerwa w celu umożliwienia sprawnego obsłużenia klientów w czasie wzmożonego ruchu.

Gdyby ta rezerwa okazała się w niektórych placówkach niedostateczną, będzie można przyjąć na te dni siły kontraktowe specjalnie zaangażowane.

Siły te należałoby rekrutować z kadry emerytów pocztowych, zamieszkałych w danej miejscowości lub z pracowników, powoływanych w miarę potrzeby na zastępstwa pracowników stałych (choroby, urlopy i t. p.) i utrzymywanych w ewidencji jako kandydatów do służby pocztowo-telegraficznej. Mogą tu wchodzić w rachubę jedynie jednostki, zapewniające w dostateczny sposób umiejętność obsługi publiczności, choć zasadą powinno być, by siły te były używane raczej do zastępstwa stałego personelu w urzędzie, który w te dni pełni służbę przy okienkach.

Przyjmowanie tych pracowników do służby pocztowo-telegraficznej na okres jednego, dwóch względnie najwyżej czterech dni po pierwszym miesiąca i w innych dniach silnego napływu klienteli, winno odbywać się po uzyskaniu uprzednio zezwolenia Dyrekcji — na warunkach dla pracowników przyjmowanych na czas określony t. zn między innemi, że siły te mają odpowiadać wszystkim wymogom (wiek, studja szkolne i t. p.) określonym w dotychczasowych zarządzeniach Dyrekcji.

Podkreśla się z całym naciskiem, że jak najsprawniejsza obsługa klienteli w dniach jej silniejszego napływu winna odbywać się zasadniczo przy pomocy własnego personelu — stale w urzędzie zatrudnionego i przy odpowiedniem zorganizowaniu pracy przez pp. naczelników urzędów, a tylko wyjątkowo przy pomocy przyjmowanych na ten czas pracowników kontraktowych.

W związku z tem poleca się tym urzędom, które nie są w stanie poprowadzić wzorowej obsługi publiczności w dni jej większego napływu własnym personelem donieść Dyrekcji do dni pięciu na jaki czas (na ile dni), w których dniach miesiąca i w jakiej ilości zachodzi konieczna potrzeba przyjęcia pracowników kontraktowych.

№ AO 127 z dnia 18 lutego 1935 r.

68.

Załatwianie zażaleń wnoszonych przez klientów.

Naczelnicy (Kierownicy) placówek pocztowo-telegraficznych winni zażalenia klientów wnoszone do księgi zażaleń załatwiać natychmiast rzeczowo, względnie w sprawach zastrzeżonych Dyrekcji — przedstawiać je bezzwłocznie Dyrekcji.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów uregulowało okólnikiem z dnia 31 października 1934 r. № 3325/2 (Dz. Urz. M. P. i T. № 19 z 1931 r.) sprawę załatwiania zażaleń wnoszonych przez strony do ksiąg zażaleń, znajdujących się w urzędach i agencjach pocztowych, ustalając kompetencje p. p. naczelników (kierowników) i terminy, — w jakich wniesione zażalenia winny być załatwione.

Mimo wyraźnych i wyczerpujących przepisów regulujących poruszone wyżej sprawy, niektórzy p. p. naczelnicy (kierownicy) urzędów (agencji) nie załatwiają zażaleń, wnoszonych do księgi zażaleń, względnie załatwiają je opieszale, naruszając w ten sposób obowiązujące przepisy oraz wywołując uzasadnione niezadowolenie klientów.

Wobec powyższego przypomina się p.p. naczelnikom i kierownikom podległych urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych obowiązujące w tej sprawie przepisy, nakładające obowiązek załatwiania wniesionych zażaleń wyczerpująco i w ściśle określonym terminie — bezpośrednio, o ile chodzi o sprawy, podlegające kompetencji p. naczelników (kierowników) urzędów (agencji) względnie przedstawiania zażaleń do rozstrzygnięcia Dyrekcji Okręgu P. i T. w sprawach zastrzeżonych Dyrekcji.

Ponadto p. naczelnicy (kierownicy) urzędów (agencji) względnie funkcjonarjusze, którym powierzono pieczę nad księgą zażaleń, winni informować wnoszących zażalenia o konieczności dokonywania wpisów według ustalonych w księdze rubryk, możliwie czytelnie i atramentem.

Obecnie bowiem zażalenia wpisywane są do ksiąg dość dowolnie, przyczem żalący się niezawsze podają swe nazwisko i adres.

Wnoszący zażalenia powinni być powiadamiani pisemnie przez urząd (agencję) o załatwieniu zażalenia, o ile powiadomienie to nie należy do kompetencji Dyrekcji.

Ścisłe przestrzeganie obowiązujących przepisów w poruszonych wyżej sprawach, uprzejme i wyczerpujące objaśnienia udzielane przez funkcjonarjuszów przedsiębiorstwa P. P. T. i T. klientom, uwzględnianie w miarę możności—życzeń klientów, winno wydatnie wpłynąć na zmniejszenie ilości nieporozumień między klientami a placówkami przedsiębiorstwa, a tem samem na zmniejszenie ilości wnoszonych zażaleń.

№ AO 104 z dnia 4 lutego 1935 r.

69.

Akcja akwizycyjna w urzędach.

Akcję akwizycyjną zaprowadza się na stałe. W urzędach I i II kl. w miarę możności mają akwizytorzy pocztowi pełnić normalne obowiązki w urzędach. Sprawozdania półroczne przedkładać do dnia 5. VII. i 5. I.

Jak stwierdzono, akcja akwizycyjna spotkała się z przychylnem przyjęciem ze strony sfer handlowych, przemysłowych i szerokiego ogółu społeczeństwa, co każe sądzić, że była ona potrzebna i że została celowo i umiejętnie zorganizowana. Wobec tak przychylnego ustosunkowania się szerokich rzesz klientów do przedsiębiorstwa „P. P. T. i T.“ oraz osiągnięcia już, dzięki akcji akwizycyjnej, pewnych konkretnych wyników cyfrowych, świadczących o jej skuteczności, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządza zaprowadzenie na stałe instytucji akwizytorów na zasadach podanych w tutejszem zarządzeniu № AO 105 z dnia 13. X. 1934 r. (Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 18/1934 poz. 182) z tem, że o ile nasilenie akcji akwizycyjnej i względy lokalne nie będą wymagały zwolnienia akwizytorów w urzędach I i II klasy od normalnych zajęć, winni pracownicy ci wykonywać również normalne obowiązki w urzędach.

Urzędy I i II klasy doniosą zatem Dyrekcji w terminie do 7 dni czy tamtejszy akwizytor podoła pracy akwizytorskiej przy normalnej pracy w urzędach na stanowisku przewidzianem podziałem czynności. Należy również wypowiedzieć się, czy w danym razie nie byłoby wskazanem, by akwizycję pełniło dwóch pracowników przy normalnych zajęciach w urzędzie. Wytyczne pracy akwizytorskiej oprócz już otrzymanych znajdzie urząd w Protokóle odprawy akwizytorów, odbytej w dniu 24. I. b. r. Również Dyrekcja będzie nadsy-

łała urzędom od czasu do czasu dalsze wytyczne w tej dziedzinie. Pozatem w miarę potrzeby należy zwracać się do Dyrekcji o wytyczne i wskazówki biorąc pod uwagę miejscowe warunki.

Z wyników prowadzonej akcji akwizycyjnej będą Urzędy składać co 6 miesięcy (5. VII. i 5. I.) sprawozdania ze szczegółowem uwzględnieniem sposobów prowadzenia tej akcji i osiągniętych wyników w każdej dziedzinie służby pocztowo-telekomunikacyjnej możliwie z przytoczeniem danych cyfrowych.

Celem należytego sporządzenia wymienionych sprawozdań urząd poleci tamtejszemu akwizytorowi prowadzenie odpowiedniego zapisku obejmującego liczbę godzin zużytą każdego dnia na chody akwizytorskie, ilość odwiedzonych klientów oraz możliwie dokładne wyliczenie wyników osiągniętych w poszczególnych działach usług p. t. t. Przy podawaniu wyników pracy akwizytorskiej nie należy podawać ogólnego wyniku osiągniętego przez urząd, lecz ustalić przypuszczalny udział akwizytora w tym wyniku.

№ AO 105 z dnia 9 lutego 1935 r.

OBWIESZCZENIA.

70.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się Urzędowi (Agencji) pocztowo-telegraficznemu zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności, czy nie zamieszkują w tamtejszym Okręgu doręczeń:

Władysław Dybczak z Ozydowa, Henryk Pollak ze Lwowa, Jerzy Sałęcki ze Lwowa, Edmunda Płatkowa ze Lwowa, Karol Sorówka z Kozielnik obok Lwowa, Józef Sawicz ze Lwowa, Tadeusz Czapski, Fryderyk Schwarz Leon Szponer ze Lwowa. Radjoabonenci urzędu pocztowego Lwów 1: Herzel Labiner, Nożyński Kazimierz, Hałapacz Michał, Sommer Władysław, Iwatiw Leon, Karpiński Mieczysław, Peszes Marcin, Szczepański Antoni, Tabin Wojciech, Wysznocka Jadwiga, Błażowska Eleonora, Lewicka Emilja, Kłuzówna Józefa, Tinel Adolf, Łańcucka Janina.

Wanda Bleszcz była abonentka Urzędu telefoniczno-telegraficznego Gdynia. Ludwik Salamon były abonent telefoniczny Urzędu telefoniczno-telegraficznego Gdynia. Anna Bogdanowa, Stanisław Ligocki, b. abonenci telefoniczni urzędu telefoniczno - telegraficznego Poznań, Załuski Władysław z Przemyśla ostatnio zamieszkały w Warszawie przy ul. Narbuta L. 52 względnie ul. Twardej 48 m. 14, b. abonent telefoniczny urzędu telefoniczno - telegraficznego Lwów. Andrzej Bałtarowicz, b. oficjał pocztowy z Pajęczna, zamieszkały w 1932 r. we wsi Piaszowa poczta Beresteczko, Izaak Choroszczański z zawodu brakarz drzewny zamieszkały kolejno w Zaklikowie, Kraśniku, Włodzimierzu, Chełmie Lubelskim, obecnie rzekomo w Warszawie, nie uiścił ośmiu rat za dostarczony mu przez urząd pocztowo-telegraficzny Zaklików komplet „detefonu", Rajhert Franciszek urodz. w 1888 r. syn Piotra i Katarzyny, z zawodu handlowiec, zamieszkały ostatnio w Warszawie przy ul. Hożej 19 m. 19, Łączkowski Janusz-Benon syn Bolesława i Wandy, zamieszkały ostatnio we wsi Wólka Pęcherska, poczta Piaseczno koło Warszawy, zalega z zapłatą opłat radjofonicznych, za nabyte komplety detefonu w urzędzie pocztowo - telegraficznym Warszawa 1 i Piaseczno.

Andrzej Kulczycki b. abonent telef. № 658 Urzędu telefoniczno-telegraficznego Zakopane. Benno Natansohn, b. radjoabonent № 500/33 Urzędu p. Kraków, Stanisława Kalinowska, b. radjoabonentka № 9/35 Urzędu p. Kraków, Aleksander Dobrowolski, b. radjoabonent № 12/35 Urzędu p. Kraków, Borys Rosman, b. radjoabonent № 162/34 Urzędu poczt. Sosnowiec, Anna Myszkowska, b. radjoabonentka № 32/33 Urzędu poczt. Sosnowiec.

Zabłocki Stanisław artysta teatralny, zamieszkały ostatnio w Warszawie przy ul. Al. Jerozolimskie 23 m. 15, oraz Kiss Alfred, zamieszkały ostatnio w Ząbkach k. Warszawy gmina Marki, nie uregulowali opłat radjofonicznych oraz za nabyty komplet detefonu w u. p. Warszawa 1, Szumski Tadeusz, urodzony w 1893 r. w Batumie (Rosja), zamieszkały w majątku Radziwilmonty pow. Nieśwież, ostatnio w Białymstoku ul. Fabryczna 29 (Dyr. Okr. P. i T. Wilno) b. abonent radjo-

foniczny; Barański Kazimierz właściciel cyrku, b. abonent radjofoniczny urz. t. t. Pińsk.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów we Lwowie poszukuje b. abonenta telefonicznego Jana Gondeka, zamieszkałego ostatnio w gminie Wierzawice, pow. Leżajsk, oraz b. abonentów radjofonicznych: Kuśnierzównę Kazimierę, Bäcker Ginę, Lichta Ignacego, Bielczykównę P., Bergera Mila, Borkowskiego Kazimierza, Kraufa Mozesa, Igiera Józefa, Mańkowskiego Klerysa, Czerskiego Wacława i Fassa Leopolda.

Wymienieni nie uregulowawszy należności telefonicznych (radjofonicznych) wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania.

W wypadku znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników, należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE 322 z dnia 14 lutego 1935 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**